

О, как сега омразен ми се вижда!

ОБЕРОН. — Почакайте! Робин, махни главата!

Титания, със музика приспи
в неземен сън петимата заспали!

ТИТАНИЯ. — За сън чаровен засвирете!

/Тиха музика./

ПЪК. — Когато се събудиш ти

глупашки поглед пак да имаш!

ОБЕРОН. — Свирете, музика! Ела, царице!

До мене се хвани — и нека
под тях земята затрепери
под тях, които спят! Сдружени,
ще поведем ний утре с тебе
тържествен танц в дома на царя —
да бъде той щастлив навеки!
И в тоя час среднощен тук
с Тезия дружно тия верни двойки
ще съдят също тъй венчани.

ПЪК. — Чуйте: вече се издига
в небесата чучулига!

По-бързо от луната ще летим

ОБЕРОН. — Ище додоним срестьния дим
на тая нош, която си отзива!

Понесени в простора ще летим

ТИТАНИЯ. — и аз ще слушам твоите слова:
как стана тъй, че снощи щом заспах
и смъртен моето сърце плени.

/Илизат./